مهندسي نرمافزار

نيمسال اول ۲۰-۱۴۰۳

دانشکدهی مهندسی کامپیوتر استاد: دکتر مهران ریواده

پاسخ دهنده: معین آعلی - ۴۰۱۱۰۵۵۶۱

تمرین تئوری دوم

فهرست مسائل

١														 												له ۱	سئ
١														 										ول	، ار	خثر	ب
٢														 										وم.	ے د	خشر خشر	ب
																										خشر	
٧														 												له ۲	سئ
																										له ۳	
٩														 										ول	١,	خشر	د
٩																								وم	ے د	خشرً	ب
٩																							6	ىو.	ے س	خشر	ب
٩													•									6	ٔر•	جها	ξ (	خشر	ب

پاسخ مسئلهی ۱.

بخش اول

الف

نیازمندی های غیرعملکردی (NFRs) به مجموعه ای از ویژگی ها و معیارهایی اشاره دارند که نحوه ی عملکرد یک سیستم را تعریف میکنند. این نیازمندی ها به جای تعیین اینکه سیستم چه کارهایی باید انجام دهد، بر روی کیفیت و نحوه ی انجام آنها تمرکز دارند. نیازمندی های غیرعملکردی شامل ویژگی هایی مانند عملکرد، امنیت، قابلیت استفاده، و قابلیت اطمینان هستند که در موفقیت کلی یک سیستم نرم افزاری تأثیرگذارند.

تفاوت بین نیازمندی های عملکردی و غیرعملکردی:

- نیازمندیهای عملکردی: این نیازمندیها مشخص میکنند که سیستم باید چه وظایف یا عملکردهایی را انجام دهد. یعنی چه کاری باید انجام شود.
- نیازمندیهای غیرعملکردی: این نیازمندیها مشخص میکنند که سیستم چگونه باید این وظایف را انجام دهد. یعنی چطور کاری باید انجام شود.

مثالها:

- نیازمندی عملکردی: سیستم باید به کاربران اجازه دهد که با ایمیل و رمز عبور وارد شوند.
  - نیازمندی غیرعملکردی: سیستم باید قادر باشد که در کمتر از ۲ ثانیه وارد شود.
- نیازمندی عملکردی: سیستم باید به کاربران اجازه دهد تا سوابق پزشکی خود را به روز کنند.
- نیازمندی غیرعملکردی: سیستم باید اطمینان حاصل کند که سوابق پزشکی به طور امن و بدون از دست رفتن دادهها به روز می شود.

- نیازمندی عملکردی: سیستم باید به کاربران اجازه دهد پیامهایی به پزشکان ارسال کنند.
- نیازمندی غیرعملکردی: سیستم باید قابلیت اطمینان ۹۹% برای خدمات پیامرسانی را فراهم کند.

ب

نیازمندیهای غیرعملکردی مانند عملکرد، امنیت و مقیاسپذیری نقشی حیاتی در موفقیت پروژه دارند زیرا به طور مستقیم بر توانایی سیستم در برآورده کردن انتظارات کاربران و بقای بلندمدت آن تأثیر میگذارند.

- عملکرد: نیازمندیهای غیرعملکردی اطمینان میدهند که سیستم به زمانهای پاسخدهی و توان پردازش مناسب برسد. عملکرد ضعیف میتواند منجر به ناراحتی کاربران، زمانهای تأخیر و عدم کارایی سیستم شود. برای مثال، تأخیر در بارگذاری سوابق پزشکی در یک سیستم بهداشتی میتواند منجر به تأخیر در مشاورههای پزشکی یا تجویز دارو شود.
- امنیت: نیازمندی های امنیتی برای حفاظت از داده های حساس در برابر دسترسی های غیر مجاز، حملات سایبری و نقض حریم خصوصی ضروری هستند. امنیت قوی می تواند از نشت داده ها جلوگیری کرده و اعتماد کاربران را حفظ کند.
- مقیاس پذیری: مقیاس پذیری برای سیستم هایی که انتظار دارند حجم بیشتری از کاربران یا داده ها را در آینده مدیریت کنند، حیاتی است. اگر سیستم نتواند به درستی مقیاس پذیر شود، ممکن است با افزایش تعداد کاربران یا حجم داده ها دچار افت عملکرد یا حتی خرابی شود. مقیاس پذیری این اطمینان را می دهد که سیستم به طور یکیارچه و بدون مشکل گسترش یابد.

بخش دوم

الف

با توجه به مشکلات گزارش شده از سوی کاربران، نیازمندی های غیرعملکردی زیر نقض شدهاند:

- نقض عملکرد: تأخیر در بارگذاری سوابق پزشکی، به ویژه تصاویر و ویدیوها، در حین کنفرانسهای ویدیویی نشاندهنده نقض عملکرد است. نیازمندیهای عملکردی ایجاب میکنند که بارگذاری دادهها در مدت زمان معقول انجام شود. عدم رعایت این نیازمندی باعث تأخیر قابل توجهی در عملکرد سیستم میشود.
- نقض قابلیت دسترسی پذیری: نیاز به قطع و وصل مجدد اتصال زمانی که کاربران سوابق پزشکی خود را مشاهده یا بهروزرسانی میکنند، نشاندهنده نقض در دسترسی سیستم است. نیازمندیهای قابلیت دسترسی ایجاب میکنند که سیستم بدون قطع شدن یا وقفه مکرر در دسترس باشد.
- نقض امنیت: دسترسی تصادفی برخی از کاربران به سوابق پزشکی بیماران دیگر نقض نیازمندیهای امنیتی است. این نیازمندیها ایجاب میکنند که دادههای بیمار باید به طور کامل از هم جدا شده و از دسترسی غیرمجاز محافظت شوند.

ب

برای ارزیابی اینکه نیازمندیهای غیرعملکردی به درستی در سیستم پیادهسازی شدهاند، میتوان از شاخصهای زیر استفاده کرد:

عملکرد:

- شاخص: زمان پاسخدهی برای بارگذاری سوابق و کنفرانسهای ویدیویی.
- چگونه ارزیابی میکند: این شاخص زمان لازم برای بارگذاری فایلها و راهاندازی کنفرانس ویدیویی را اندازه گیری میکند و اطمینان میدهد که زمانهای تأخیر برای بارگذاری فایلها از حد مجاز (مثلاً ۵ ثانیه) بیشتر نشود.

• قابلیت دسترسی:

- شاخص: درصد زمان در دسترس بودن سیستم.
- چگونه ارزیابی میکند: این شاخص زمان در دسترس بودن سیستم را بر اساس درصد زمانی که سیستم بدون وقفه یا خرابی کار میکند، اندازه گیری میکند. هدف این است که در دسترس بودن سیستم ۹۹% باشد.

• امنت:

- شاخص: تعداد حوادث دسترسى غيرمجاز.
- چگونه ارزیابی میکند: این شاخص تعداد دفعاتی که کاربران غیرمجاز به دادهها دسترسی پیدا کردهاند را اندازه گیری میکند. باید تعداد این حوادث برابر صفر باشد تا امنیت سیستم تضمین شود.

ج

چندین عامل ممکن است باعث نقض نیازمندیهای غیرعملکردی شوند:

- عملکرد: ممکن است سیستم برای مدیریت فایلهای بزرگ (تصاویر و ویدیوها) بهینه سازی نشده باشد که باعث تأخیر در بارگذاری می شود. همچنین ممکن است سیستم تحت فشار تعداد زیادی از درخواستها قرار گیرد و منابع به درستی تخصیص نیابند.
- قابلیت دسترسی: قطع شدن سرویس به دلیل مشکلات سخت افزاری، ناتوانی در مقیاس پذیری یا عدم پشتیبانی از زیرساخت مناسب می تواند باعث بروز اختلال در دسترسی سیستم شود.
- امنیت: عدم پیادهسازی مکانیسمهای امنیتی قوی، مانند رمزنگاری مناسب یا تأیید هویت، می تواند باعث نقض امنیت و دسترسی غیرمجاز به دادهها شود.

د

برای بهبود نیازمندیهای غیرعملکردی سیستم، چندین راهحل فنی و مدیریتی وجود دارد که میتوانند به بهبود عملکرد، امنیت، و مقیاس پذیری سیستم کمک کنند. در این بخش، به شرح راهحلهای فنی و مدیریتی می پردازیم:

١. بهبود عملكرد

- راه حل فني: استفاده از فشرده سازي داده ها
- توضیح: استفاده از الگوریتمهای فشردهسازی پیشرفته مانند JPEG برای تصاویر و ۲۶۴H. برای ویدیوها می تواند حجم دادهها را کاهش دهد و زمان بارگذاری را به حداقل برساند.

- تأثیر: این راهحل باعث کاهش زمان بارگذاری و انتقال دادهها و در نتیجه بهبود عملکرد سیستم خواهد شد.

• راهحل فنی: استفاده از بارگذاری همزمان

- توضیح: بارگذاری همزمان تصاویر و ویدیوها از طریق استفاده از چندین ترد میتواند سرعت بارگذاری را بهبود دهد.
  - تأثیر: با این روش، زمان بارگذاری کلی کاهش یافته و کارایی سیستم بهتر خواهد شد.

۲. بهبود قابلیت دسترسی پذیری

• راهحل فنی: استفاده از سیستمهای Caching

- توضیح: برای بهبود دسترسی به دادهها، میتوان از سیستمهای کشینگ مانند Redis یا سیستمهای توزیعشده استفاده کرد که دادهها را در نزدیکی کاربر ذخیره میکنند.
  - تأثیر: این روش باعث کاهش بار بر روی سرور و افزایش سرعت دسترسی به اطلاعات خواهد شد.

• راهحل مدیریتی: پیادهسازی نظارت مستمر

- توضیح: با استفاده از ابزارهای نظارت مانند Prometheus یا Grafana ، عملکرد سیستم و وضعیت منابع به طور مداوم بررسی و بهینه سازی می شود.
  - تأثیر: این روش باعث جلوگیری از خرابیهای غیرمنتظره و بهبود دسترسی به سیستم خواهد شد.

٣. بهبود امنیت

• راهحل فنی: پیادهسازی رمزنگاری End-to-End

- توضیح: رمزنگاری End-to-End باعث میشود که تنها فرستنده و گیرنده قادر به مشاهده دادهها باشند. این روش از اطلاعات حساس کاربران در برابر حملات محافظت میکند.
  - تأثیر: این راهحل امنیت داده ها را به شدت افزایش می دهد و از دسترسی غیر مجاز جلوگیری می کند.

• راهحل فنی: پیادهسازی MFA

- توضیح: با استفاده از احراز هویت چندعاملی، دسترسی به سیستم تنها با وارد کردن کد ارسال شده به گوشی همراه یا ایمیل ممکن می شود.
- تأثير: اين روش لايه امنيتي اضافي ايجاد ميكند و خطر دسترسي غيرمجاز به سيستم را به حداقل ميرساند.

۴. بهبود مقیاس پذیری

• راهحل فنی: استفاده از معماری میکروسرویس

- توضیح: با استفاده از معماری میکروسرویسها، سیستم به بخشهای کوچکتری تقسیم میشود که می توانند به طور مستقل مقیاس پذیر باشند. این معماری باعث می شود که سیستم به راحتی در صورت افزایش تعداد کاربران مقیاس پذیر شود.
- تأثیر: این راهحل مقیاس پذیری سیستم را بهبود میدهد و امکان گسترش سیستم بدون اختلال در بخشهای دیگر فراهم میشود.

• راهحل مدیریتی: توسعه برنامههای مقیاسپذیر از ابتدا

- توضیح: تیم مدیریت باید از ابتدا مقیاس پذیری را به عنوان یک اولویت در طراحی سیستم در نظر بگیرد. این شامل انتخاب زیرساختهای مقیاس پذیر و استفاده از الگوریتمهای مناسب است.
- تأثیر: این روش باعث میشود که سیستم در برابر بارهای بالا و افزایش تعداد کاربران مقاوم باشد و قابلیت گسترش آن بهراحتی امکانپذیر شود.

بخش سوم

الف

در سیستمهایی مانند سیستم کنترل ترافیک هوایی که به دقت بالا و امنیت قوی نیاز دارند، همیشه تعارضاتی بین الزامات مختلف وجود دارد. برای مثال، در این سیستم، نیاز به امنیت بالا که شامل لایههای مختلف امنیتی و رمزنگاری دادههاست، باعث افزایش زمان پردازش دادهها می شود. این در حالی است که دقت و سرعت در انجام عملیات برای اطمینان از مدیریت بی وقفه و بدون تاخیر ترافیک هوایی بسیار حیاتی است.

برای مدیریت این "توافقات" باید اولویتهای پروژه مشخص شود. ممکن است که برای حفظ امنیت دادهها، باید میزان پردازش بیشتری انجام گیرد که موجب تاخیر در پردازشها شود. از طرف دیگر، این افزایش تاخیر ممکن است تاثیرات منفی بر عملکرد سیستم در محیطهای پر ترافیک داشته باشد. به همین دلیل، نیاز به یک روش تصمیمگیری مناسب برای ایجاد تعادل بین این الزامات وجود دارد. برای مدیریت این چالش میتوان از روشهای زیر استفاده کرد:

- محدودسازی پیچیدگیها: در ابتدای طراحی باید پیچیدگیهای غیر ضروری در الگوریتمها و لایههای امنیتی حذف شود تا از پیچیدگیهای اضافی جلوگیری شود.
- تخصیص منابع بهینه: تخصیص مناسب منابع برای هر الزامات عملکردی و غیرعملکردی (مانند امنیت) میتواند کمک کند تا تعادل میان امنیت و سرعت پردازش برقرار شود.
- ارزیابی و تست مداوم: اجرای تستهای مختلف برای ارزیابی اثرات متقابل بین الزامات مختلف و یافتن بهترین نقطه تعادل برای سیستم.

ب

در طول چرخه عمر پروژه، ممکن است الزامات جدیدی به سیستم افزوده شوند. برای مثال، با توجه به درخواستهای جدید برای استفاده از سیستم در فرودگاههای بین المللی با ترافیک بالاتر، نیاز به مقیاس پذیری و بهبود سیستم خواهیم داشت. در این صورت، امکان بروز تغییرات زیاد در معماری سیستم، الگوریتمها و لایههای امنیتی وجود دارد که می تواند اثرات منفی بر پایداری و عملکرد سیستم بگذارد. این افزایش الزامات به چالشهایی مانند تغییرات در ساختار دادهها، هزینههای اضافی، و لزوم اطمینان از کارکرد بی وقفه سیستم (که جزو الزامات حیاتی است) منجر می شود.

برای مدیریت این چالش میتوان از روشها و ابزارهای زیر استفاده کرد:

- مدیریت تغییرات: ایجاد یک فرآیند استاندارد برای پذیرش، ارزیابی و پیادهسازی تغییرات که شامل بررسی دقیق تأثیرات تغییرات جدید بر سیستم باشد.
- استفاده از ابزارهای نظارتی و مدیریتی: به کارگیری ابزارهای نظارتی برای پایش عملکرد سیستم و شناسایی مشکلات و نیازهای جدید.
- مقیاس پذیری و انعطاف پذیری در طراحی: استفاده از طراحیهای مقیاس پذیر که بتوانند با افزایش بار و تغییرات مختلف سازگار شوند.

• تست و ارزیابی مداوم: اجرای تستهای دورهای برای ارزیابی قابلیت مقیاس پذیری، امنیت و پایداری سیستم در برابر تغییرات و افزایش بار ترافیکی.

پاسخ مسئلهي ٢.

الف

Impact-Mapping یک تکنیک برنامهریزی در حوزه مهندسی نیازمندیها است که بهطور خاص برای تعیین و مستندسازی نحوه تحقق اهداف تجاری با استفاده از ویژگیها و قابلیتهای نرمافزاری طراحی شده است. هدف اصلی این تکنیک این است که درک روشنی از اهداف، رفتارها، و تأثیرات مورد نیاز برای دستیابی به این اهداف ایجاد کند.

یک Impact-Map معمولاً شامل چهار سطح مختلف است:

- هدف: هدف تجاری یا نیاز اصلی که باید محقق شود.
- مخاطب: افرادی یا سیستمهایی که بر هدف تأثیر میگذارند.
- عملكردها: تغييراتي كه در نتيجه تعاملات با سيستم بايد به وجود آيد.
- ویژگیها: قابلیتها یا ویژگیهایی که باید پیادهسازی شوند تا این تأثیرات ایجاد شود.

مزایای Impact-Mapping عبارتند از:

- تمركز بر اهداف كسبوكار: اين روش كمك ميكند تا تمركز از ويژگيهاي فني به اهداف تجاري انتقال يابد.
- شفافیت در الزامات: با این تکنیک می توان الزامات نرمافزاری را به طور واضح و بدون ابهام مستندسازی کرد.
- تشخیص وابستگیها: Impact-Mapping به تیمها کمک میکند تا وابستگیها و تعاملات میان ویژگیها و ویژگیها و ویژگیها و اهداف تجاری را شناسایی کنند.
- اولویتبندی بهینه: این تکنیک به اولویتبندی قابلیتها و ویژگیها بر اساس تأثیر آنها بر اهداف تجاری کمک میکند.

ب

روش BDD یک روش توسعه است که بر اساس رفتار سیستم از دیدگاه کاربر یا مشتری تمرکز دارد. BDD بر روی توصیف سناریوهایی متمرکز است که نحوه تعامل سیستم با کاربران و سایر بازیگران را مشخص میکند. این روش با استفاده از زبان طبیعی برای نوشتن تستهای رفتاری کاربرد دارد.

رابطه بین Impact-Map و BDD در این است که هر دو بر اساس اهداف تجاری و نیازهای کاربران تمرکز دارند. Impact-Map از طریق شناسایی اهداف و تأثیرات مختلف، به تعیین رفتارهای مورد نیاز برای دستیابی به اهداف کمک میکند. سپس، این رفتارها میتوانند به سناریوهای BDD تبدیل شوند تا تستهای رفتاری دقیق تری برای پیادهسازی ویژگیها و قابلیتها ایجاد کنند.

- تطابق اهداف تجاری با سناریوهای Impact-Map: BDD: به شناسایی اهداف تجاری کمک میکند که می تواند به سناریوهای BDD تبدیل شود. این سناریوها نشاندهنده نحوه تعامل کاربران با سیستم برای رسیدن به این اهداف هستند.
- ارتباط دقیق با رفتار سیستم: Impact-Map رفتارهای مورد نیاز سیستم را بر اساس نیازهای تجاری مشخص میکند که با استفاده از BDD به زبان قابل فهم برای تمامی اعضای تیم مستند می شود.

ج

برای ترکیب Impact-Map با روش BDD ، میتوان مراحل زیر را دنبال کرد:

- ۱. شناسایی اهداف تجاری: ابتدا باید اهداف تجاری پروژه را مشخص کرد. این اهداف در Impact-Map تعریف می شوند.
- ۲. شناسایی بازیگران و تأثیرات: در این مرحله، بازیگران مختلف که میتوانند بر اهداف تجاری تأثیر بگذارند، شناسایی میشوند و تأثیراتی که باید در نتیجه این تعاملات اتفاق بیفتد، مشخص میشود.
- ۳. ترجمه تأثیرات به سناریوهای BDD: تأثیرات شناسایی شده می توانند به سناریوهای BDD تبدیل شوند. این سناریوها باید به طور خاص رفتار سیستم را در مواجهه با هر بازیگر توصیف کنند.
- ۴. اولویتبندی سناریوها: از آنجا که Impact-Mapping به تعیین اولویتها کمک میکند، سناریوهای BDD .
  نیز میتوانند بر اساس اولویتهای تجاری تعیینشده در Impact-Map اولویتبندی شوند.
- ۵. **اجرای تستهای رفتاری**: در نهایت، سناریوهای BDD به تستهای رفتاری تبدیل میشوند که باید پیادهسازی شده و بهطور مداوم آزمایش شوند.

پاسخ مسئلهي ٣.

بخش اول بخش دوم بخش سوم بخش چهارم